

[Valdemar Thomsen.]

mindre Indtægter og større Udgifter til Landbruget. De Regnskabsresultater, der er kommet frem fra Landøkonomisk Driftsbureau, viser, at der trods den gode Høst i 1935 endnu er et Underskud, der siges i Beretningen paa ikke mindre end 77 Kr. pr. Hektar for største Parten af danske Landbrugsejendomme. De fleste, der forstaar, hvor det bærer hen, vil sikkert give Professor O. H. Larsen Ret i hans Slutningsbemærkning i Beretningen. Jeg beder om Tilladelse til et kort Citat:

„Naar man betænker“ — siger han —, „at Forrentningsprocenten af Handelsværdien som Gennemsnit i de forudgaaende 10 Aar kun har været 2,1, og at mange Landmænd fremdeles maa svare Renter af tidligere Aars endnu højere Handelsværdi end den, som gælder for 1935—36, kunde det nok tiltrænges, at man nærmede sig normal Forrentning eller eventuelt et positivt Nettooverskud til Støtte for en paakrævet Konsolidering af Landbrugets Økonomi.“

Den Omstændighed, at Regeringen synes parat til at følge det mindste Vink fra Fagforeningerne til Fremme af deres Interesser, kan nok, navnlig efter den Hensynsløshed, der vises Landbruget og dets Fagorganisationer, mane til Sammenhold mellem alle, der vil bidrage til, at Landbruget kommer til at trække paa lige Hammel med de øvrige Erhverv. Paa Forhaand maa vi gøre os klart, at der ikke, i hvert Fald ikke i en overskuelig Tid, vil være Mulighed for at skabe et Flertal her i Rigsdagen, der vil gaa ind for Landbrugets økonomiske Lige- ret; men heldigvis er saadan talmæssig Overlegenhed ikke en Betingelse for at sikre Landbruget taalelige Arbejdsvilkaar. Derom vidner de saakaldte akademiske Organisationer, og derom vidner ikke mindst den Strejketrusel, vi saa fra 4 000 Slagteri- arbejdere, der i Løbet af et Døgn foraar- sagede, at Rigsdagen maatte gribe ind. Stemmetallet er altsaa ikke ene afgørende, ej heller naar det drejer sig om at vinde politisk Indflydelse. Nej, det, det gælder om, er, at Kravene ensrettes gennem en stærk Organisation, og at den økonomiske Faktor, som Landbruget er, bliver udnyttet i Lighed med, hvad Tilfældet er og har været for andre Organisationer.

Den Betydning, Landbruget har baade som Eksportør og som Leverandør til de hjemlige Markeder, er saa afgørende, at ingen Regering, heller ikke en social- demokratisk, vil have Magt til at af- vise Kravet om en Løn, der svarer til den

Indsats, der præsteres. Forudsætningen er blot den, at Kravene kommer fra et enigt Landbrug, og at man ikke viger tilbage for at iværksætte de nødvendige Foranstaltninger. For os, der direkte er knyttet til Landbruget, og hvem en Opgave er betroet, er det betimeligt netop i Forbindelse med de Forhandlinger, der foregaar med det Formaal at udvide Fagforeningernes Magt, at overveje, om vi ikke har Pligt til at søge Veje for det Erhverv, vi tilhører. Saa meget burde i hvert Fald efter de mange Underskudsaaar staa klart for enhver, at det for Landbruget ikke er nok at producere godt og billigt. Vi maa nødvendigvis finde ud af, hvordan vi gennem Forhandling eller gennem Organisation og Sammenhold i Lighed med andre kan sikre Landbruget en Løn for dets Arbejde, ikke blot øjeblikkelig, men ud i Fremtiden. Det letteste vilde naturligvis være at opponere og kritisere Regeringen. Men er det nok?

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem brugte i sin Tale ret kraftige Udtryk. Jeg henstiller til det ærede Medlem og til kommende Talere ikke at bruge saa kraftige Udtryk, som han har gjort i Dag.

Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

I Skrivelse af Dags Dato meddeler Finansministeren, at han i Dag i Lands- tinget har fremsat:

Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 299 af 26. November 1931 om Stats- anstalten for Livsforsikring.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Torsdag den 5. November, Kl. 13 med Dagsorden:

1) Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Lov om Ophævelse af Lov Nr. 70 af 27. Marts 1929 om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden.

2) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Grundforbedring.

Mødet hævet Kl. 16⁵.